

Arbejde hjemme paa deres egen Jord, og navnlig den uopdyrkede. Saadanne Folk vilde kunne gøre megen Gavn, og jeg tror, at en lille Sum — lad os sige 75 Kr. — betyder overordentlig meget netop i disse Folks Hænder.

Saa siger det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), at en Betingelse for at bringe Kultur paa Heden er at skaffe Kommunikationsmidler til Veje. Deri er jeg fuldt enig med ham. Der er jo ogsaa gjort adskilligt fra Statens Side for at bygge Jernbaner, der skære ud i Heden. Jeg skal her tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Banestrækningen fra Viborg til Herning; det er netop en Bane, som gaar ud i nyt Land, og hvor der paa begge Sider ligger store Strækninger af Moser, Heder og Kær, Strækninger, som vente paa, at dygtige Folk med Mod og Lyst skulle tage dem i Besiddelse. Hvis Folk, som ville vove sig derhen, kunne faa nogen Støtte fra Statens Side, tror jeg, at mange ville faa Mod og Lyst til dette Arbejde. I Stedet for at vandre ud til Amerikas Prærier, vilde de gaa ud og opdyrke vort eget Land. Vi kunne ikke være bekendte at lade ca. 50 Kvadratomil af vort eget Land ligge øde og ubenyttet hen.

Jeg takker det ærede Medlem for Esbjerg for hans Udtalelser, der vidnede om Kærlighed og Interesse for denne Sag og tillige om Offervillighed. Disse Udtalelser stode i den mest skærende Modsætning til den haanende, ringeagtende og spottende Maade, hvorpaa Landbrugsministeren er optraadt i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem bruger noget for stærke Udtryk.

K. M. Klausen: Denne Diskussion har nu strakt sig over 4 Dage. Det er vist enestaaende i vor politiske Historie, at Landbrugsministerens Budget har været til Behandling i 4 Dage. Regelen har tidligere været, at naar den elskede Landbrugsminister mødte frem i Folketinget, sagde man ja og Amen til alt, hvad han forlangte. Det var et af de Budgetter, der gik i stor Hurtighed. Men Interesserne synes nu at forandre sig, nu gaar det ikke saa nemt for Landbrugsministeren at slippe igennem ved Finanslovens 2den Behandling som tidligere, og det er ikke saa underligt, thi netop dette Budget drejer sig om de vigtigste Interesser i vort Land. Derfor maa dette Budget drages frem og sættes under Diskussion, og

Ministerens Administration af det gøres til Genstand for Kritik. Det glæder mig, at dette Spørgsmaal, som er rejst fra Socialdemokratiets Side, har vakt saa stor Deltagelse blandt Medlemmer i denne Sal, og det er min Overbevisning, at den Deltagelse, her er vakt, vil forplante sig ud over Landet.

Nu kan jo Flertallet i denne Sag følge sin Landbrugsminister og slaa vort Forslag ned, men dermed maa de Herrere ikke tro, at dette Forslag er dødt, eller at det ikke skulde komme igen. Det er min Overbevisning, at den Dag, de have slaaet dette Forslag ihjel her i denne Sal, staar det lyslevende op ude i Landet, og det er et Forslag, de Herrere ville komme til at møde rundt omkring paa Vælgermøderne i den kommende Tid. De Herrere, som have været imod dette Forslag med den højtærede Landbrugsminister i Spidsen, have ikke kunnet fremkomme med Realitetsindvendinger, men da de ikke have kunnet det, have de valgt en anden Vej, nemlig at kaste sig over det formelle. Der kan naturligvis altid strides om, hvorvidt det formelle er i Orden, om det ikke kan være anderledes, og det er deri, de Herrere have haft deres Styrke, paa det Punkt have de rejst deres Modstand. Ministeren er gaaet saa vidt at sige Sjaskeri om det Forslag, at det var planløst, og der var næsten ikke den onde Ting ved det, som Ministeren ikke kunde føre frem. Dertil vil jeg sige, at hvis dette Forslag er Sjaskeri, er meget af det, vi faa fra Landbrugsministeren, heller ikke andet end Sjaskeri. Den Tekst, som dette Forslag har, er naturligvis knap, fordi man ikke skriver lange Historier i Finansloven. Finanslovens Tekst er altid knap, og denne knappe Tekst anvender Landbrugsministeren ogsaa. Se f. Eks. paa hans Forslag om 50,000 Kr. til Mergeltransport, det er ikke mere end 2 Linier, ganske kort og knapt. Det er en Bevilling, man giver til Ministeren, man betror Ministeren Pengene, som man haaber, han vil anvende og fordele paa rette Maade. Saa forhandler Ministeren med de Organer, som skulle føre Forslaget ud i Livet. For Eksempel Bevillingen til Mergeltransport: hvem har den højtærede Minister forhandlet med der? Det er ikke med sine Embedsmænd, men det er Hedeselskabet, han har henvendt sig til, og det er et Selskab, vi have Tillid til i denne Sag. Hvis Ministeren vilde have gjort det samme ved dette Forslag, vilde vi sikkert alle have sagt, at saa var det i gode Hænder, og saa vilde det